

Βασικοί Εχθροί του Αμπελιού στην Πρώιμη Άνοιξη

Автор(и): Ρастителна защита
Дата: 25.02.2021 Број: 2/2021

Εξωθώματα της αμπέλου

Βακτηριακή κορυνοκλήλη της αμπέλου

Έσκα (λευκή σήψη του ξύλου) της αμπέλου

Ανθράκωση της αμπέλου

Αππαλή κοκκοειδής ψείρα της αμπέλου

Εξωθώματα της αμπέλου

Αιτιολογικός παράγοντας: *Phomopsis viticola* – μύκητας

Συμπτώματα:

Σκούρα καφέ έως μαύρες νεκρωτικές κηλίδες επιμήκους σχήματος, ανοιχτόχρωμου κέντρου και φελλοειδής δομής στα χαμηλότερα μεσοκόμβια των βλαστών.

Νεκρωτικές κηλίδες με χλωρωτικό φωτοστέφανο στο φύλλωμα, το οποίο παραμορφώνεται και σχίζεται.

Μολυσμένες ταξιανθίες ξεραίνονται πριν από την άνθηση.

Σκούρες κηλίδες αναπτύσσονται σε ώριμα ρώγα.

Στο τέλος της περιόδου βλάστησης, ο φλοιός στις θέσεις των κηλίδων λευκαίνει, ρηγνύεται και σχίζεται. Αυτό καθιστά τους βλαστούς εύθραυστους και σπάνε εύκολα. Η ανάπτυξή τους μπορεί να είναι

καθυστερημένη όταν αναπτύσσονται από μολυσμένα μπουμπούκια. Στα προσβεβλημένα ιστούς μπορούν να παρατηρηθούν τα καρποφόρα σώματα του παθογόνου ως μαύρες κουκκίδες.

Κύκλος ζωής

Ο αιτιολογικός παράγοντας επιβιώνει ως μυκήλιο σε μολυσμένα μπουμπούκια και ως πυκνίδια στους βλαστούς. Οι μολύνσεις προκαλούνται από τα σχηματιζόμενα πυκνιδιοσπόρια. Τα εξωθώματα αναπτύσσονται καλύτερα σε μέτρια ζεστό και υγρό καιρό, σε 98–100% σχετική υγρασία και παρουσία ελεύθερων σταγονιδίων νερού στα φυτά. Οι αμπελοι είναι πιο ευαίσθητες στη μόλυνση από το πρήξιμο των οφθαλμών έως το στάδιο ανάπτυξης των βλαστών με 3ο–4ο φύλλο.

Έλεγχος:

Κλάδεμα μολυσμένων βλαστών, που αποτελούν πηγή μόλυνσης.

Διατήρηση υψηλού επιπέδου αγροτεχνίας, τακτική σκαφή, ισορροπημένη λίπανση.

Μέτρα υψηλής ποιότητας προστασίας των φυτών με εγγεγραμμένα μυκητοκτόνα, που ξεκινούν στο στάδιο «βαμβακερού οφθαλμού».

Βακτηριακή κορυνοκλήλη της αμπέλου

Αιτιολογικός παράγοντας: *Agrobacterium vitis* – βακτήριο

Συμπτώματα:

Τραχείς διόγκώσεις (όζοι) με κοκκώδη δομή, που βρίσκονται σε ξυλώδη μέρη κοντά στην επιφάνεια του εδάφους. Αρχικά οι όζοι είναι ωχροκίτρινοι και μαλακοί, σταδιακά σκουραίνουν, σκληραίνουν και αρχίζουν να αποσυντίθενται. Το μέγεθός τους κυμαίνεται από 0,5 έως 10 cm και άνω.

Όζοι μπορεί επίσης να αναπτυχθούν αμέσως κάτω από την επιφάνεια του εδάφους ή σε ύψος έως 1 m πάνω από αυτή. Τα μολυσμένα φυτά σχηματίζουν ασθενέστερους βλαστούς και τα μέρη που σχηματίζονται πάνω από τις θέσεις με όζους μπορεί να πεθάνουν.

Κύκλος ζωής

Το βακτήριο επιβιώνει σε υπολείμματα φυτών στο έδαφος και σε μολυσμένα φυτά. Εισέρχεται κυρίως μέσω τραυμάτων που προκαλούνται από παγετό ή χαλάζι. Παλιές και εγκαταλελειμμένες αμπελώνες αποτελούν σημαντική πηγή μόλυνσης. Η ασθένεια είναι ιδιαίτερα επιβλαβής σε φυτώρια και νέους αμπελώνες. Οι άμπελοι μολύνονται επίσης όταν ισχυροί χειμερινοί παγετοί προκαλούν ρήξη του φλοιού. Μολυσμένο υλικό φύτευσης μπορεί επίσης να είναι πηγή μόλυνσης.

Έλεγχος:

Χρήση υγιούς υλικού φύτευσης.

Ίδρυση φυτωρίων αμπέλου σε καλά αποστραγγιζόμενες θέσεις.

Ρηχή καλλιεργητική επεξεργασία του εδάφους, σωρεία νέων αμπελώνων και εφαρμογή καλιούχων λιπασμάτων το φθινόπωρο.

Σε καρποφόρους αμπελώνες με εδραιωμένη ασθένεια, το κλάδεμα πρέπει να πραγματοποιείται πριν από την έναρξη της ροής των χυμών, κόβοντας πρώτα τα υγιή φυτά και μετά τα άρρωστα.

Καύση μολυσμένων μερών.

Απολύμανση εργαλείων μετά το κόψιμο κάθε αμπελιού με διάλυμα 5% Φορμαλίνης ή διάλυμα 10% χλωρίνης.

Ξερίζωμα και καταστροφή αμπελώνων όταν εντοπίζονται μολυσμένα φυτά κατά τα πρώτα 3 χρόνια μετά τη φύτευση του αμπελώνα.

Έσκα (λευκή σήψη του ξύλου) της αμπέλου

Αιτιολογικοί παράγοντες: Μύκητες του γένους *Phaeoacremonium* και κυρίως τα είδη *Ph. chlamydospora*; *Ph. aleophilum*

Συμπτώματα:

Μειωμένη ανάπτυξη βλαστών, μείωση μεγέθους φύλλων, παραμόρφωση ή βαθύ οδοντωτό των φύλλων, συνοδευόμενα από έντονο κιτρίνισμα και νέκρωση. Αυτές οι εκδηλώσεις εντείνονται και καταλήγουν στο θάνατο ολόκληρων των φυτών.

Η ασθένεια μπορεί επίσης να εκδηλωθεί ως ξαφνική μαράση ακολουθούμενη από ξήρανση των φυτών.

Το ξύλο των προσβεβλημένων αμπελώνων είναι μαλακό, εύθρυπτο, χρωματισμένο λευκωπό ή κιτρινωπό.

Τα φύλλα κιτρινίζουν από την περιφέρεια προς το κέντρο σε ποικιλίες με πράσινη και κιτρινοπράσινη επιδερμίδα ρώγων, και κοκκινίζουν σε ποικιλίες με κόκκινη και μπλε-κόκκινη επιδερμίδα ρώγων.

Οι ιστοί νεκρώνονται και τα φύλλα πέφτουν πρόωρα, εκθέτοντας τους βλαστούς ήδη από τα τέλη Ιουλίου και τις αρχές Αυγούστου.

Τα συμπτώματα της ασθένειας ξεκινούν από τα βασικά φύλλα των βλαστών.

Μετά από παρατεταμένη ξηρασία που ακολουθείται από ισχυρές βροχές, οι άμπελοι ξεραίνονται ξαφνικά μερικώς ή πλήρως. Τα μολυσμένα μέρη έχουν καφεδί-γκρι χρώμα, τα φύλλα πέφτουν μέσα σε λίγες μέρες και το ξύλο ρηγνύεται κατά μήκος και στη μία πλευρά.

Κύκλος ζωής

Οι αιτιολογικοί παράγοντες της έσκα αναπτύσσονται σαπροφυτικά στο έδαφος και μολύνουν τις μικρές ρίζες, και στη συνέχεια τις παχιές ρίζες, καταστρέφοντας τους ιστούς. Η ασθένεια αναπτύσσεται σε γηράσκοντες αμπελώνες ή σε νέους αμπελώνες που έχουν φυτευτεί σε βαρέα, όξινα εδάφη με κακή αγροτεχνική πρακτική.

Έλεγχος:

Κατά την παραγωγή υλικού φύτευσης, οι μοσχεύματα πρέπει να λαμβάνονται μόνο από απολύτως υγιείς άμπελους.